

GŁOS POMORSKI

Nr. 37 — Rok 4.

(GAZETA POMORSKA) Numer pojedynczy 200.000 mk.

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji i w agenturach miejscowych miesięcznie 3.812.500 mkp., przedpłata na pocztę z odnośnikiem do domu miesięcznie 4.324.500 mkp. — pod opaską w Polsce i do Gdańska 6.600.000 mkp., do Niemiec 7.500.000 mk. polskich lub ich wartość walutowa, do Francji 18,— fr., (z wysyłką po 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shillingów, do Stanów Zjednoczonych 80 cents. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne i t. d. prenumeratorki nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty. — Przy waloryzacji obowiązuje odpowiednia dopłata. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, P. K. K. P. Grudziądz — Konto czekowe: Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-linowej 100.000 mk. w dziale reklamowym na stronie 1-3 lin. przed tekstem 50.000 mk., wśród tekstu 300.000 mk., za tekstem 240.000 mk., dla W. M. Gdańska obowiązują te same ceny, dla Niemiec dochodzi 150% nadwyżki, dla reszty zagranicy 200% nadwyżki, płatne w markach polskich lub ich wartości walutowej. Za tłumaczenia oblicza się 20% nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne, w razie zwłoki dłuższej niż 72 godzin stosować będziemy ceny bieżące. Każda nowa podwyżka taryfy obowiązuje wszystkie ogłoszenia zlecane przed dniem zmiany cen — Administracja nie przejmie odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południu.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27.29.

Grudziądz, czwartek, dnia 14-go lutego 1924.

Telefon nr. 50 i 51.

Mac Donald otrzymuje podziękowanie od Sowietów.

Cyniczna proklamacja sowiecka do proletariatu Wielkiej Brytanji. — Odezwa do organizowania demonstracji masowych. — Sowiety żądają niepodległości Indji i Egip. — Jawne drwiny z Anglii.

(od własnego korespondenta)

Warszawa, 13. 2. Droga przez Rygę donoszą tu-
tejszym dziennikom: Trzecia Międzynarodówka w Moskwie
wydała płomienną proklamację „do proletariatu świata
a w szczególności do proletariatu Wielkiej Brytanji”.
Proklamacja przestrzega angielską Partję Pracy przed
oczekiwaniem, że rządy obecnego gabinetu przyniosą do-
bre owoce. Twierdzi, że postęp jest niemożliwy, dopóki
kapitał nie będzie pozbawiony swoich praw i wzywa
proletariat angielski do organizowania demonstracji ma-
sowych. Proklamacja upomina się o prawa niepodle-
głości Irlandji, Indji i Egiptu, o kredyt dla Rosji (!),
o upaństwowienie angielskich kopalń i kolei, o kontrolę
robotniczą nad wszystkimi środkami produkcji, o znie-
sienie zbrojeń, o unieważnienie Traktatu Wersalskiego
i o pełne zaopatrzenie bezrobotnych.

Urządowe sowieckie „Izwestia“ w długim artykule
protestują przeciw „bezpodstawnej insynuacji“ zawartej
w nocie angielskiej, jakoby rząd sowiecki prowadził
antyangielską propagandę. Artykuł twierdzi, że rząd
sowiecki i Trzecia Międzynarodówka są ciałami zupełnie
od siebie niezależnymi.

Artykuł „Izwestia“ stanowi jawne drwiny z Anglii
wobec tego, że Zinowiew w „Prawdzie“, oficjalnym or-
ganie partji komunistycznej, w dniu 2 lutego oświadczył,
że partja kontroluje zarówno rząd sowiecki jak i trzecią
międzynarodówkę. „Prawda“ napastuje Mac Donalda
i Anglię, zapowiada współdziałanie z rewolucjonistami
indyjskimi i grozi Mac Donaldowi ciężkimi następstwa-
mi, w razie gdyby śmiał odmówić kredytu Sowietom.

Krwawe wyroki siepaczy bolszewickich.

(od własnego korespondenta)

Warszawa, 13. 2. Sowietkie trybunały znów wy-
dały cały szereg wyroków śmierci w sprawach polity-
cznych. Między innymi skazano na śmierć długoletniego
współpracownika Iositoja, barona Ungena (?) kupców
Spiridowa i Maktalina za nieodpowiednią politykę eko-
nomiczną, Czorina za „szpiegostwo“ na rzecz Finlandji,
Lenczewskiego za „szpiegostwo“ na rzecz Polski, Kapi-

kowa, byłego szefa policji w Rostowie nad Donem za
tłumienie strajku w 1902 roku. Ta ostatnia egzekucja
została wstrzymana „ze względu na podeszły wiek ska-
zańca“. Wstrzymano również narazie egzekucję gene-
rała Popiołajewa. Wszelkie wyroki zawierają konfiskatę
całej własności skazańca.

Nacjoniści wschodnio-pruscy protestują przeciw socjalistom.

(Od własnego korespondenta).

Gdańsk, 13. 2. 24
Nadeszła tu z Berlina wiadomość o postanowieniu
rządu pruskiego, aby socjalistycznego prezydenta policji
tak zaciekle zwalczanego przez nacjonalistyczne organi-
zacje przenieść do Halli, a tamtejszego prezidenta
Runge z Halle przesadzić do Królewca. Wiadomość ta
wywołała wielkie oburzenie i protesty nacjonalistów.
Wczoraj odbyło się kilka zebrań nacjonalistycznych or-
ganizacji, które postanowiły wysłać do Berlina specjalną

delegację, która ma przeciwko powołaniu Rungego za-
łożyć protest w imieniu całej ludności. Runge jest również
socjalistą i uchodzi za zaciekłego jeszcze przeciwnika
nacjonalistycznych i konspiracyjnych organizacji, aniżeli
Lübring. Prawicowa prasa prusko-wschodnią wymierza
ostrze swej krytyki przeciw ministrowi Severingowi,
który po zbadaniu stosunków na miejscu rozpoczął je-
zcze ostrzejszy kurs i nie uwzględnia w niczem życzeń
ludności Prus Wschodnich.

Lloyd George intryguje dalej.

(Od własnego korespondenta).

Paryż, 11. lutego.
Lloyd George nie zaprzestaje ka panji przeciw
Francji w formie najokrutniejszej. Ostatnie jego enun-
ciacje w oddanej mu prasie zwracają się wprost przeciw
ambasadorowi francuskiemu St. Aulaniowi, którego oo-

winia o rzekome przeciwko niemu intrygi i udaremnia-
nie jego pracy. Ataki p. Lloyd Georgea zwracają się także
przeciw urzędnikom Foreign Office, którym zarzuca, że
stałe działali w interesie Francji i starali się podmino-
wać jego politykę.

Ameryka skłonna do zwołania Konferencji międzynarodowej w sprawach stosunków gospodarczych i politycznych wszystkich państw!

Paryż, 12. 2. (Pat). Dzienniki donoszą z Waszyng-
tonu, że senator King wniósł rezolucję, wedle której
prezydent Coolidge zostanie upoważniony do zaproszenia
rządów wszystkich krajów na międzynarodową konferencję
która ma omówić stosunki gospodarcze i polityczne
wszystkich państw. Program tej konferencji obejmuje

zawarcie konwencji o przywróceniu przyjaznych stosun-
ków międzynarodowych, redukcji zbrojeń na lądzie i
w powietrzu, regulacji zobowiązań międzynarodowych,
o ułatwieniu handlu międzynarodowego i stabilizacji
walut.

URZĘDNIKI PAŃSTWOWI A AKCJA GŁÓW- NIEGO STOWARZYSZENIA URZĘDNIKÓW.

Warszawa, 12. 2. (PAT.) Akcja zarządu głów-
nego stowarzyszenia urzędników państwowych, mająca
na celu rozpowszechnienie projektu prezesa Rady mini-
strów i ministra skarbu w sprawie wypłacenia dodatku
drożyznianego za drugą połowę stycznia r. b. w 6 proc.
bonarh złotych odbiła się żywym echem w sferach
urzędniczych, zataczając coraz to szersze kręgi. Dotąd
zapadły uchwały, akceptujące stanowisko zarządu głów-
nego stowarzyszenia w następujących urzędach: w Mi-
nistewstwach Kolei Żel., Rolnictwa, Spraw Zagr., Spraw
Wewn., Skarbu, Sprawiedliwości, w Głównym Urzędzie
Likwidacyjnym, Komisji Kodyfikacyjnej, Ministerstwie
Przem. i Handlu, w centralnych składach samobodo-
wych, w Głównej Komendzie Policji Państwowej. Poza-
tem w Głównej Komendzie Policji Państwowej zapadła

uchwała, wyrażająca uznanie i podziękowanie zarządu
głównemu stowarzyszenia urzędników państwowych za
podjętą myśl i pracę w powyższej sprawie.

KONFERENCJA DLA OGRANICZEŃ ZBROJEŃ MORSKICH

Wiedeń, 12. 2. (PAT.) „N. F. Presse“ donosi
z Rzymu: Zwołana przez Ligę Narodów międzynaro-
dowa konferencja dla ograniczenia zbrojeń morskich,
której zwołanie postanowione zostało przed trzema laty
w Waszyngtonie, rozpocznie się w Rzymie dn. 12 bm.
Konferencja — zdaniem dzienników — będzie miała
wielkie znaczenie, ponieważ poraz pierwszy weźmą
w niej udział przedstawiciele Rosji sowieckiej. Celem
konferencji jest przygotowanie materiału dla wielkiej
konferencji światowej, która ma się zebrać w roku
przyszłym.

Mia May Erika Glesner

Hrabina Paryża

Najpotężniejszy dramat szlachecki

Janning Gajdarow

Srodek zawrotny.

Grudziądz, 14 lutego.

Kto czyta uważnie prasę niemiecką — ten niezawo-
dnie spostrzeże pewnego rodzaju pesymizm, jaki ze
szpalt niemieckich wieje z powodu zaprowadzenia przed
trzema miesiącami marki rentowej. I to tej marki ren-
towej, która miała być tym złotym środkiem uzdrowie-
nia opłakanych finansów ongi potężnej Rzeszy nie-
mieckiej.

Pokrycie marki rentowej ogranicza się do możno-
ści nabycia za nominalną równowartość listów rento-
wych 5 proc., zabezpieczonych na obiektach gospodar-
czych. W praktyce listów tych wydano znikomą tylko
ilość, i to jeszcze z wielkim opóźnieniem. Mimo to
jednak — co jest objawem niesłychanie ciekawym —
marka rentowa została przyjęta z pewnego rodzaju
ulgą. Społeczeństwo zmęczone rosnącą jak lawina in-
flacją pieniędzy papierowych, odetchnęło po zawrotnym
tańcu zer. Marka rentowa przyjęła się (w relacji 1 dol.
— 4,2 trylionom marek) w całym życiu gospodarczym.
Znowu zaczęto liczyć na marki i fenigi, jak przed wojną,
tylko że ceny są bez porównania wyższe, niż dawniej,
choć zrazu ujawnił się objaw następujący: zwykłe z
początkiem stabilizacji, to jest pewna zniżka, która
miejscami dochodziła do 35 proc.

Z momentem atoli jako takiej stabilizacji marki ren-
towej zaostrzył się poważnie kryzys gospodarczy, który
przejawił się w zachowaniu obrotów kredytowego i w
ogromnem zaostreniu kredytu pieniężnego. Najbar-
dziej cierpi teraz jeszcze przemysł maszynowy, stale
ograniczający liczbę pracowników, podczas gdy w prze-
ciwieństwie do Polski, przemysł włókienniczy wogóle
mało odczuł przesilenie, a obecnie nawet pracuje w na-
wyższej koniunkturze. Ale niemiecki przemysł włókien-
niczy i odzieżowy umie się starać o zagraniczne rynki
zbytu i pracuje stosunkowo taniej, niż nasz, mimo, że
tak samo kalkuluje w funtach szterlingach.

Bardzo dodatnie daje się natomiast we znaki bezro-
bocie, obciążając ogromnie budżet państwa. W r. 1924
przewiduje się na ten cel pół miliarda marek złotych.

Warunki życia są bardzo ciężkie. Oslawione nie-
gdyś nocne życie berlińskie należy do przeszłości. Ka-
wiarnie i restauracje świecą pustkami; bawią się tylko
złienawidzeni nowobogacy. Banki zaczynają reduk-
ować personel. Mówią głośno o ruinie, zagrażającej nie-
którym wielkim nawet firmom, mimo doskonałych inter-
esów, które robiły na zakupie dewiz za marki rentowe.
Marka ta bowiem jest pieniądzem czysto krajowym, jest
właściwie tylko symbolem wartości i tryljona marek
papierowych. Stąd też do rynków zagranicznych nie
ma dostępu. Wszelkich obrotów tego rodzaju dokony-
wa się nadal w walutach obcych, które zaczęły — ostat-
nich tygodniach wykazywać pewne aż do stosunku do
marki rentowej, w miarę czego zaczęło słabnąć zaufa-
nie do niej. Banki niemieckie przy regulowaniu zob-
owiązań w markach rentowych stosują się obecnie do
kursu delara, wyrażającego się w marce papierowej.
Nie trzeba chyba dodawać, że oznacza to śmierć dla
dotychczasowego, rzekomo stałego, środka płatniczego.

Jeśli weźmiemy pod uwagę rewelacje ministra skar-
bu Dr. Luthera (Czytaj telegram we wczorajszym nu-
merze „Głosu Pom.“ p. t. „Przed kryzysem niemieckiej
marki rentowej“) na temat kryzysu marki rentowej
— widzimy jasno, że Niemcy stają ponownie wobec nie-
bezpieczeństwa inflacji.

Z racji pobytu komisji rzeczoznawców w Berlinie
rząd niemiecki dał w szeregu memoriałów i sprawozdań
całokształt swych poglądów na sprawę sanacji stosun-
ków. Opierając się na nadzwyczajnych pełnomocnic-
twach zamierza on przewidziany na rok 1924 deficyt
budżetowy w wysokości 458 miliardów marek złotych
pokryć przez zastosowanie oszczędności i przez rekon-
strukcję systemu podatkowego, obciążając podatkami
zyski wojenne.

Mącenie organu Witosa.

Krakowski „Ill. Kurjer Codz.” organ p. Witosa. zamieścił ostatnio rewelacyjną wiadomość, którą podaje w całości poniżej:

„Intensywność, z jaką premier Grabski poświęca się akcji sanacji skarbu, pociąga za sobą z konieczności **powolniejsze tempo** w zakresie bieżących problemów politycznych. Przejawia się to w opóźnieniu nominacji na stanowisko ministra pracy i wyznaczeniu tymczasowego kierownika w osobie p. Simona a także opóźnienie w powołaniu na stanowiska wojewodów kilku osób. W tej mierze perypetje związane z zamierzonym mianowaniem p. Wachowiaka na stanowisko wojewody **poznańskiego (!!!)** albo śląskiego są znamienne ilustracją. W naczelnych kołach politycznych brak ten jest na równi odczuwany, jak i wśród zainteresowanych kół społecznych, a szczególnie sam premier Grabski, jak mnie zapewniają ze strony poinformowanej, zdaje sobie dokładnie z tego sprawę i radby temu zapobiec.

Stąd zapewne wynika myśl, której rzecznikiem ma być p. Grabski, ażeby uciągliwie obowiązki **premiera złożyć w inne ręce (?)** poświęcić się wyłącznie sanacji skarbu i zatrzymać tylko tekę ministerstwa. Dobór odpowiedniej osobistości nasuwa jednak trudności natury bardzo zasadniczej. **P. Grabski osobiście radby widzieć swym następcą prezesa Wyzwolenia p. Thugutta** (Tu cie boli!!!), ale stworzenie warunków po temu nie zdaje się być w dzisiejszych warunkach aktualne. W każdym razie ewentualność zmiany na stanowisku premiera jest przedmiotem rozważań kół kierujących.

Czytając powyższą wiadomość, wprost oczom nie chce się wierzyć. Mącenie, mącenie i mącenie. Pan Witos, a z nim i najbliżsi przyjaciele, których ma wielu we wszystkich województwach (w Grudziądzu także! — i jakże!) nie mogą spać, że osmielił się stanąć na czele rządu jakiś tam Grabski, a nie Witosik-Dojlida i daje sobie radę z trudnościami gospodarczymi i walutowymi w Polsce.

Zapytać się tylko godzi, w jakim celu zapuszcza „Kurjerek” krakowski sondę w stawek polityczny Warszawy. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa chodzi tu o „nową” kombinację pana Witosa, który odstawiony od żłobu — nie może usiedzieć spokojnie w wierzchołkowickim dworze.

Za to mącenie „Kurjeka” i jego zwitosiały właścicieli — zareaguje kiedyś silnie opinia publiczna. Dobry zapłatę otrzymają bezwątpienia przy najbliższych wyborach do Sejmu.

Pan Witos już nie wielu wprowadzi do Sejmu nuworiszów z listy państwowej, członków zaś swego klubu dorachuje się na palcach obu długich i kańczastych swych rąk. Butów nie radzimy mu wówczas zdejmować, bo by musiał zawczasu postarać się o jedwabne pończochy. Zawsze, co jedwabne skarpety, to nie zgrzebne onuki.

Nie mać-że Witosiku i ustatkuj się raz, boś chłop już leciwy i... niegłupi.

Zapomnij o „Widniu” i jego osławionych parlamentarnych metodach, uderz się w piersi i kajaj aż do Wielkiej Nocy.

Kapitał angielski w Polsce.

Prasa niemiecka od pewnego czasu zaczyna forswać opinie, jakoby w polityce gospodarczej Polski miał się dokonać zwrot, który doprowadzi do rozluźnienia węzłów francusko-polskich, przyczem życie gospodarcze Polski zaczęnie grawitować ku Anglii.

Zastanawiającem według pism niemieckich jest zupełne przemilczenie stereotypowo dotychczas powtarzanego postulatu ścisłej współpracy z Francją.

Nie mamy zamiaru zastanawiać się ani nad trafnością, ani też nad realną podstawą tych spekulacji, musimy jednak stwierdzić, że zainteresowanie się kapitału angielskiego Polską rośnie z dnia na dzień. Wielkie już przed wojną wpływy angielskie w Łodzi, Zagłębiu Dąbrzyskim i Białymstoku, rozszerzyły się jeszcze w ostatnich latach, obejmując także Górny Śląsk. Banki londyńskie centralizują się w Łodzi, dlatego też via Łódź niejeden fakt z tej dziedziny dochodzi do wiadomości ogółu. I tak wiadomość o próbach kapitału angielskiego, aby przez skup akcji Banku Polskiego uzyskać wpływ na sprawy polskie, pochodzi też z tegoż źródła. „Republika” łódzka wymienia w związku z tą akcją następujące banki: „Barclays-Bank”, „Lloyds-Bank” i „Westminster Bank”, a także, co wydaje się nieprawdopodobnem, grupa Rotszyldów. Do tego zapewne wypadałoby dodać „Oversea-Bank”, który w związku z 18 innymi bankami finansuje polski eksport cukrowy.

Były pogłoski, że banki te zamierzały inwestować w akcjach Banku Polskiego 25 milj. funtów. Nie wydaje się to prawdopodobnem, gdyż cały kapitał zakładowy Banku Polskiego wynosi tylko 100 milj. franków złotych, czyli 20 milj. funtów. Jest pewnem, że uzyskanie większości stanie się dla konsorcjum tego niemożliwem, ale w każdym razie kapitał angielski udział w subwencji weźmie. Nie można przypuścić, żeby banki te miały postępować bez porozumienia z „Foreign Office”, więc jest to n. p. jeden dowód więcej że wiadomości o nieporozumieniach między rządem polskim a Hiltonem Youngiem nie odpowiadają prawdzie. Z prasy angielskiej dochodzą nas wiadomości, że po opuszczeniu Polski przez Younga i jego pomocników. Nixona i Pen-sona, przybędą na jego miejsce inni panowie, także w charakterze instruktorów. Czy wiadomości te odpowiadają prawdzie, może wykazać tylko przyszły bieg wypadków, inspirowane te bezsprzecznie wiadomości wskazują jednak na to, że istotnie kapitał angielski rozpoczyna **generalną ofensywę gospodarczą na Polskę.**

98-me posiedzenie Sejmu.

Warszawa, 12. 2. (Pat.) Po odesłaniu szeregu ustaw do odpowiednich komisji, przystąpiono do noweli o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych oraz zawodowych wojskowych.

Pos. Manaczyński (ZLN.), referując powyższą nowelę, wyjaśnił, że zawiera ona również postanowienia, normujące uprawnienia pracowników państwowych, będących obecnie w służbie polskiej a którzy nabyli te uprawnienia za czasów państw zaborczych.

Pos. Łypacewicz (Wyzw.) zgłasza poprawkę, która brzmi, że kary odebrania emerytury można też stosować w postępowaniu dyscyplinarnym za czyny popełnione podczas rządów zaborczych, a zwrócone przeciwko interesom narodu polskiego.

Poprawkę powyższą oraz całą ustawę uchwalono w drugim i trzecim czytaniu.

Przyjęto także rezolucję domagającą się przedłożenia ustawy zabezpieczającej wysłużonym zawodowym podoficerom, niższym funkcjonariuszom Policji Państwowej i straży ogniowej pierwszeństwo do odpowiednich stanowisk w służbie państwowej.

Następnie przystąpiono do sprawy opieki państwowej nad emigrantami polskimi.

Pos. Milczyński (NPR.) podkreślił, że wychodźstwo polskie we Francji liczy 300.000 osób a opieka państwowa pomimo tak wielkiego wychodźstwa jest zupełnie niewystarczająca. Wychodźcom we Francji grozi wyzysk i wynarodowienie, dlatego też komisja proponuje następującą rezolucję: 1) wzywa się rząd do przedstawienia zasadniczego planu w sprawie wychodźstwa i opieki duchowej poza granicami państwa polskiego nad obywatelami państwa polskiego przedewszystkiem we Francji i należyte zagwarantowanie powyższego w konwencjach z odnosnemi państwami, względnie osobnemi umowami; 2) zważywszy, że rzymsko-katolicki episkopat w Stanach Zjednoczonych Ameryki Półn. ostatnimi czasy stosuje wobec polskich obywateli tam zamieszkających jaknajdalej idącą amerykanizację, zabraniając w polskich szkołach parafialnych uczenia języka polskiego, a nawet w kościołach, zbudowanych i utrzymywanych przez polskie wychodźstwo w Ameryce usuwa się język polski — Sejm wzywa rząd do wywarcia nacisku przez przedstawiciela Polski przy Watykanie na Stolicę Apostolską, aby zechciała wpłynąć na rzymsko-katolicki episkopat w Stanach Zjedn. A. P., obsadzony głównie przez Irlandczyków i Niemców w duchu zaprzestania systematycznej amerykanizacji; 3) Sejm wzywa rząd, aby przy rokowaniach z rządem rosyjskim starał się zabezpieczyć ludność polskiej w Rosji i Ukrainie sowieckiej rozwój kulturalny przewidziany dla szkolnictwa polskiego na podstawie traktatu ryskiego.

Pos. Kornecki (ZLN.) ilustruje groźne wynarodowienie emigracji w poszczególnych krajach. W Ameryce wolno rozmawiać w szkołach po polsku tylko przed godz. 9 rano i po godz. 3 popoł. W Rumunii zamknięto wszystkie szkoły polskie. Niemcy w dziedzinie wychodźstwa nie stosują się ani do traktatu wersalskiego, ani do konwencji genewskiej. W Rosji szkolnictwo polskie zostało zlikwidowane dlatego też zważywszy powyższe, klub mówcy oświadcza się za wnioskami komisji.

Pos. Piotrowski (PPS.) domaga się, aby opieka nad robotnikami polskimi we Francji odbywała się zgodnie z organizacją robotników francuskich tak, aby nasz robotnik nie stawał się lichy płatnym, a więc tajnym konkurentem robotnika francuskiego. Dalej mówca zwraca uwagę, aby opieka duchowa we Francji nie stała się tak wynaradawiającą, jak w Ameryce a w końcu krytykuje stanowisko kleru rzymskiego do emigracji polskiej w poszczególnych krajach. Jaknajrychlejsze przedłożenie konkordatu — zdaniem mówcy — rozwiąże zasadniczo tę sprawę.

Pos. Chrućki (kl. ukr.) domaga się ograniczenia emigracji nie tylko polskiej, ale i wszelkich mniejszości narodowych.

Pos. Hertz (NPR.) podkreśla, że sprawę wychodźstwa we Francji rząd powinien uregulować przy zawarciu nowej konwencji polsko-francuskiej.

Przystąpiono do ustawy o ochronie lokatorów.

Referował p. Seyda (ZLN.) Mówca podkreśla, że projekt ustawy nie obejmuje kwestji mieszkaniowej, która jest uzależniona od odpowiedniej rozbudowy. Akcja budowlana jest niedostateczną, nie można jednak zarzucać, że w tej dziedzinie nic nie zrobiono gdyż rząd udzielał znacznych pożyczek na wykończenie rozpoczętych budowli. Komisja prawnicza wzywa rząd do bezwzględnego wprowadzenia w życie ust. o rozbudowie miast i do złożenia Sejmowi sprawozdania z gospodarki państwowego funduszu budowlanego.

Uchwalono odroczyć dyskusję w tej materji. Następnie odrzucono nagłość wniosku pos. Michałkowskiego w sprawie katowania więźniów na kresach wschodnich.

W sprawie tego wniosku p. min. Sołtan oświadczył, że dowiedziawszy się z wniosku, iż podobno takie rzeczy dzieją się nakazał telefonicznie jaknajściślej dochodzenia. Jeżeli podobne rzeczy stały się to oczywiście że będą przedsięwzięte wszystkie środki celem ukrócenia takiego postępowania.

Następnie przyjęto nagłość wniosku pos. Chwałickiego (Piast) w sprawie wydania natychmiastowego zakazu wywozu drzewa z powiatów wieluńskiego, kałuskiego i częstochowskiego.

Przyjęto dalej nagłość wniosku o radach zakładowych na G. Śląsku.

Pos. Pawłowski (Piast) uzasadnia nagłość wniosku, wzywającego rząd do bezwzględnego zakazania wywozu drzewa.

P. minister rolnictwa Janicki oświadczył, że rząd rozpoczął już pertraktacje z firmami zagranicznymi o sprzedaż wielkiej ilości drzewa co związane jest z planem sanacyjnym i dlatego jest koniecznością państwową. Wszystkie debaty Izby nad tą kwestją w obecnej chwili wpłynęłyby ujemnie na pertraktacje i osłabiłyby stanowisko rządu. P. minister jest przeciwny zarówno nagłości jak i meritum wniosku.

Nagłość odrzucono, odsyłając wniosek do komisji. Następne posiedzenie w niątek.

Z posiedzeń komisji sejmowych.

Odbudowa kraju opierać się ma na systemie pożyczkowym. — Zabezpieczenie na wypadek bezrobocia. — Budżet ministerstwa spraw zagranicznych.

Warszawa, 12. 2. (Pat.) Sejmowa komisja odbudowy kraju przyjęła w trzecim czytaniu projekt ustawy o odbudowie kraju. Zasadniczą cechą nowej ustawy będzie to, iż przewiduje ona odbudowę opartą na systemie pożyczkowym. Pożyczki te będą udzielane przez banki państwowe.

Warszawa, 12. 2. (Pat.) Sejmowa komisja ochrony pracy rozpatrywała w dalszym ciągu projekt ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia. Załatwiono artykuły, dotyczące się organizacji i administracji ubezpieczeń. Utworzony ma być fundusz ubezpieczeniowy na wypadek bezrobocia, który stanowić będzie osobę prawną. Na czele funduszu stoi zarząd główny złożony z ministra pracy, względnie jego zastępcy dwóch urzędników Ministerstwa Pracy, przedstawiciela ministerstwa skarbu, sześciu przedstawicieli robotników, czterech przedstawicieli pracodawców oraz dwóch przedstawicieli samorządu. Dla bliższego opracowania organizacji zarządów obwodowych i ich kompetencji, została wyłoniona specjalna podkomisja, złożona z 6 posłów.

Warszawa, 12. 2. (Pat.) Sejmowa komisja budżetowa pod przewodnictwem pos. Zdziechowskiego (ZLN.) w dalszym ciągu zajmowała się budżetem Ministerstwa Spraw Zagr. Przyjęto dział drugi oraz dział trzeci wydatków, zmniejszając pozycję działu drugiego (noselstwa) na wniosek refer. uzgodniony z rządem o 272.846 złp. oraz pozycję działu trzeciego (konsulaty) o 54.324 złp. Komisja wypowiedziała się zasadniczo za wstawieniem do budżetu kredytów niezbędnych dla podniesienia etatu polskiego charge d'affaires w Kopenhadze do stanowiska ministra pełnomocnego, jak również co do utrzymania stanowiska stałego delegata przy Lidze Narodów. W dalszym ciągu komisja zatwierdziła wydatki działu czwartego, związane z traktatami i umowami międzynarodowymi. Ze względu na utrzejące posiedzenie komisji spraw zagr. komisja postanowiła dalsze rozpatrzenie budżetu M. S. Z. odłożyć i przystąpić do rozpatrzenia budżetu Ministerstwa Pracy i Opieki Społ.

Czy Rzesza ustabilizuje markę?

Paląca kwestja. — Projekt nowego Banku Emisyjnego. — Niedostatek znaków obiegowych.

(Telegram „Głosu Pom.”).

Berlin, 14 lutego.

W pałacej obecnie kwestji stabilizacji marki niemieckiej odbywają się tutaj gorące narady nad dalszym rozwiniciem punktów wytycznych pierwszego komitetu rzeczoznawców. Na tej podstawie specjalnie komitee z prezydentem banku Rzeszy dr. Schachtem pracują nad **ulożeniem projektu nowego Banku Emisyjnego.**

O szczegółach tego projektu niewiele dotychczas wiadomo: różni się w każdym razie znacznie od dawnych projektów banku biletowego i będzie pracował

z udziałem kapitału zagranicznego. Ilość marek złotych, wydana przez ten bank, nie będzie się stosowała do zapotrzebowania życia gospodarczego, lecz będzie normowana przez ilość złota, będącego do dyspozycji jako pokrycie. Należy więc przewidywać, że w niedostatku znaków obiegowych, utrzyma się w obiegu i marka rentowa i papierowa.

(Czy w tej drodze uda się osiągnąć już nie stabilizację waluty, lecz stabilizację warunków gospodarczych — to kwestja dalekiej jeszcze przyszłości. Przyp. red.)

ARESzt PREWENCYJNY PRZECIWKO GEN. MACEWICZOWI.

Warszawa, 12. 2. (PAT.) W związku ze śledztwem, jakie z ramienia wojskowości przeprowadzone zostało w sprawie organizacji P. P. P., zarządzono areszt prewencyjny przeciwko generałowi Macewiczowi i por. Karolowi Mancewiczowi, przydzielonemu do Powiatowej Komendy Uzupełnień w Zioninie.

Warszawa, 11. 2. (Pat.) Dziś w godzinach wieczornych zapadł wyrok w sprawie Stückgolda i i. Adolf Stückgold skazany został na 2 lata więzienia, 48 miliardów marek grzywny, 300 milionów opłat sądowych i pozbawienie prawa zajmowania się handlem na przeciąg lat 3, drugi oskarżony Federowicz został uniewinniony, oskarżony Wielburski skazany został na 100 milionów marek grzywny, osk. Heiman na rok więzienia i 50 milionów marek grzywny, Horowitz został uniewinniony.

Uwolnienie red. Wasilewskiego.

Grudziądz, 13 lutego.

(x-y.) Proces polityczny, wytoczony przez p. Aleks. Lednickiego przeciwko redaktorowi „Gaz. Warsz.” p. Wasilewskiemu zakończył się uwolnieniem obwinionego. Ciężar procesu dźwigał publicysta, który podjął się niewdzięcznej roli oczyszczenia polskiej atmosfery politycznej z miazmatów zabobnych i wątpliwej wartości działaczy społecznych.

Padły w czasie procesu głosy, że nie można sądzić dziś za błędy polityczne, popełnione w czasie wojny. Ci, co za pomocą takiej formuły starali się zbryć sprawę oskarżenia Lednickiego, zapominają o różnicy, która dzieli błędy polityczne od występów politycznych.

Moment ten powstaje wtedy, kiedy „polityk” w znaczeniu warcholskim nie chce uznać popełnionego błędu i wlokąc go za sobą, stwarza w sobie i naokoło siebie rozkładową atmosferę kłamstwa, wypływającego z zwyczaj z pewnego rodzaju sentymentu (jeśli już nie wręcz prowokacji!) do rządów zabobnych.

Decydującym dla oceny takich „społecznych” sytuacji momentem jest to, czy w czynach takiego pana rozstrzygał wzgląd na dobro narodu, czy też kalkulacja osobista pod wpływem zabiegów osób trzecich z godną zastanowienia zaciekłością zwalczających rząd polski.

Takich Lednickich jest więcej w Polsce. Są mniejsi i więksi. Rozbrajają naiwni i genialnie sprytni. Trzymają się jeszcze na powierzchni życia społecznego i politycznego w nadziei jakiegoś „Drangu nach Osten” — lecz są to wszystko mrzonki, które w obecnym układzie sił na kontynencie nie mogą być zrealizowane.

Zadaniem publicysty jest staranne klasyfikowanie i analizowanie roboty podziemnej panów Lednickich. Oczywiście, że wykonywanie tego obowiązku jest służbą w interesie moralnego zdrowia narodu.

W czasie wojny byliśmy świadkami olbrzymiego oszustwa i szantażu, dokonywanego na sumieniach polskich. Obóz polityczny, który swoje rachuby oparł na zwycięstwie państw centralnych, przywłaszczył sobie dumnie miano „niepodległościowego”.

Proces p. Lednickiego wykazał jaskrawo, jak wyglądały praktyki tego obozu na gruncie rosyjskim. Jego przedstawiciel Lednicki przeciwstawił wszelkimi siłami twórczości polskiej sily zbrojnej denuncjował wobec władz rosyjskich tych ofiarnych żołnierzy, którzy dażyli na Murman by walczyć o Polskę, wreszcie układał się na własną rękę o pokój separatystyczny z Niemcami, który stałby się bezwzględnie grobem wyzwolenia Polski z pet niewoli. Bankructwo polityczne i warcholnie uderzyli się ze skrucha w piersi i dalej usiłują mieć w odradzającej się Ojczyźnie.

Uwalniający wyrok publicysty p. red. Wasilewskiego w procesie p. Lednickiego — jest prawdziwym wyrokiem sumienia polskiego, który przyczyni się niezawodnie do wyświecenia najszerzym masom, kto w walce o niepodległość miał zasługi, kto zaś jest obciążony brzemieniem winy i warcholstwa.

O papier i cła na papier.

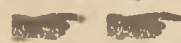
Z wszystkich cel w Polsce najdotkliwszym jest bodaj cło na papier zagraniczny — najdotkliwszym i najniekulturalniejszym. Przemysł papierniczy w Polsce produkuje, jak nam wiadomo, niecałe 40 procent zapotrzebowania krajowego, zatem przeszło 60 proc. trzeba koniecznie sprowadzać z zagranicy. Niektórych gatunków papieru w ogóle w Polsce się nie produkuje. Fabrykanci papieru niezmiennie się bogacą, gdy kraj kulturalnie, tak kulturalnie, ubożeje. Jak nasze informacje sięgają, panowie ci kalkulują w sposób następujący:

Obok zbadania własnych kosztów wytwórczych starannie dowiadują się o cenach zagranicznych, do których doliczają koszty przewozu do granicy, plus cło (o które przez panów posłów i naleganie ministerstw umiejętnie i skutecznie się starają), minus 1 do 5 proc., tak że w ten sztuczny sposób są faktycznie nieco tańsi od dostawców zagranicznych. Fabrykanci papieru złączeni są w kartelu, a właściwie truscie, mającym siedzibę w Warszawie. Pomimo bardzo wysokich zysków na szkodę kultury i oświaty krajowej, nie wiele słychać o rozszerzaniu fabryk papieru, jak sądzimy, ażeby nie wytwarzać w Polsce konkurencji przez zwiększanie produkcji.

Świeżo dowiadujemy się, donosi „Dziennik Kujawski”, że nie tylko fabrykanci, lecz nawet komisja celna, godzi w byt prasy polskiej! Z Warszawy donoszą: „Dnia 5 bm. odbyła się zwołana przez ministra sprawy wewnętrzných konferencja z udziałem przedstawicieli związku wydawców, związku księgarzy, związku grafików, towarzystwa literatów, syndykatu dziennikarzy i związków zawodowych w sprawie uchwał komisji celnej co do przeniesienia ulg na papier rotacyjny i druki z kategorii opłat 20 proc. do kategorii opłat 75 proc.!” Zebrani przedstawili krytyczny stan przemysłu księgarskiego i graficznego i wyrazili jednogłośnie zdanie, że projekt zmiany celnej odbije się ujemnie na drożyznie papieru i utrudni, a nawet uniemożliwi dalszą egzystencję dzienników i wydawanie książek. Zebrani prosili o interwencjonizm u odpowiednich ministerstw o nierealizowanie opinii komisji celnej.

Co więcej! Dowiadujemy się z depesz Pat'a że poselstwo polskie we Francji podaje do wiadomości osób zainteresowanych, iż Stowarzyszenie chemii przemysłowej pragnęłoby nabyć w Polsce znaczną ilość papieru. Wobec niewystarczającej produkcji krajowej jak powyżej podaliśmy, domagać się pp. posłowie koniecznie powinni, ażeby cło na wywóz papieru i celulozy (tej ostatniej szczególnie) 1000 razy tyle wynosiło, co cła za dowóz. Wywóz celulozy zakazać należy w ogóle.

Coraz szersze koła niemieckiej ludności, żyjące z dnia na dzień, obywają się bez gazety, tej codziennej i miłej dokształcającej szkoły, informatorki i pocieszycielki obywateli prawomysłnych, przez co szerzy się w sposób zagrażający analfabetyzm polityczny, zanik kultury i o-

Ważne dla przyjeżdżających do Łodzi.

JEDWABIE i BŁAWATY

W Chrześcijańskiej Firmie „POLHANDEL”

Łódź, ul. Andrzeja nr. 1

[7954]

i hurtowo ul. Przelad nr. 4

światy. Obok gazety jest i książka na dzisiejsze czasy droga, nie z winy wydawców względnie księgarzy, lecz wskutek niesłychanej drożyzny papieru!

W domu brak gazety, w szkole brak często książki, a nawet zeszytów do pisania. Klęska kulturalna coraz większe szczyty spustoszenia, coraz bardziej pogłębia się nędza duchowa. W miastach ludnych przypatrzeć się tylko tym rzeszom, przystawiającym na ulicy, skwapliwie czytającą wywieszoną gazetę należy, a zrozumie się, czego w Polsce tak boleśnie brakuje: nie tylko chleba, lecz i strawy duchowej.

Wobec powyższego tylko podkreślić możemy apel „Dz. Kuj.” do posłów wybranych na Pomorzu o podanie nazwisk członków komisji celnej celem opublikowania ich nazwisk i zbadania ich stosunku do fabrykantów papieru, względnie zbadania przyczyn, które ich spowodowały do podwyższenia cła na papier z 20 na 75 procent. Przypuszczamy, że w rachubę przychodzący posłowie nie omieszkają jaknajspieszniej podobnej prośby wysłuchać, „w przeciwnym razie, żal się Boże, czuliśmy się spowodowani do napisania że przestali nam być przyjemni i że kandydatów poselskich przynigdy nam nie zabraknie.”

Zjazd okręgowy kupiectwa w Brusach

odbył się w niedzielę dnia 10 bm przy współudziale kupiectwa polskiego z Brus Czerska i Chojnic. Na zjazd również przybyli: miejscowy kłódzki proboszcz, były starosta szambelan p. Sikorski oraz okoliczni ziemianie. Ogółem w zjeździe brało udział około 150 osób.

Zjazd zagalął prezes miejscowy towarzystwa p. Hologa, podkreślając cel i znaczenie organizacji kupieckich i witając zarazem przybyłych gości oraz reprezentantów towarzystw, między innymi prezesa p. Antoniewicza z Poznania. Imieniem Związku Tow. Kupieckich na Pomorzu powitał zjazd delegat Związku p. M. Pacoszyński, usprawiedliwiając nieobecność prezesa p. Marchlewskiego oraz posła p. Krzywińskiego. Ukonstytuowano prezydium w następującym składzie: szambelan p. Sikorski jako marszałek, jako zastępcy: p. Wł. Schreiber z Chojnic, p. Raczkowski z Czerska i p. Ostrowski z Czerska, jako sekretarzy były prezes Tow. Kupców Samodzielnych w Brusach p. St. Zagórski z Bydgoszczy i p. Pański z Brus.

Pierwszy referat „O obecnym położeniu gospodarczym w związku z sanacją skarbu” wygłosił kierownik p. M. Pacoszyński. Scharakteryzował stan handlu i przemysłu i jego rozwój w okresie naszej niepodległości, kiedy istotnie stało się zmieniające się rządy partyjne w wysokim stopniu hamowały rozwój naszego życia ekonomicznego, przeszedł referent do omówienia sytuacji obecnej. W wszelkich poczynaniach państwowych dotyczących się zagadnień gospodarczych, przeważnie zauważyć się dało brak odpowiedniego planu, brak pewnych wytycznych, koordynujących pracę nad rozwojem handlu i przemysłu. Obecnie rozpoczyna się dla kupiectwa polskiego w związku z sanacją skarbu nowa era. Kupiectwo polskie świadome swoich obowiązków społecznych, chętnie przyłożyło rękę do pracy sanacyjnej skarbu w tem przesłuchaniu, że rząd ocenił dobre chęci przedstawicieli handlu i zasadniczo zmieni dotychczasową politykę błędną, polegającą na nierozsądnych zakazach i obostrzeniach politycznych, utrudniających rozwój handlu i przemysłu. Okres obecny niewątpliwie będzie dla kupiectwa zbyt przykry, powinniśmy jednak z otuchą iść nam przyszkody, gdy jest to okres przejściowy, zwiastujący nam lepszą przyszłość.

Drugi referat wygłosił p. Antoniewicz z Poznania, który w pięknych i doniosłych słowach naszkicował z jednej strony zadania rządu naszego w stosunku do przedstawicieli kupiectwa polskiego, z drugiej strony zadanie naszych sfer gospodarczych w stosunku do państwa. Po omówieniu całego szeregu kwestii bieżących, mówca przeszedł do omówienia skutków ustawy antyalkoholowej, która zgoliła nie rozwiązuje kwestii zmniejszenia spożycia alkoholu lecz wywołuje przewrót w naszych stosunkach gospodarczych. Prelegent godzi się na stosowanie tego rodzaju ustawy na kresach i w Małopolsce, gdzie przemysł restauracyjny znajduje się w rękach żydowskich, celowo prowadzony w ten sposób, by szerzyć opilstwo wśród mas chłopskich. U nas pomimo istnienia bardzo rozwiniętego przemysłu restauracyjnego, spożycie alkoholu jest umiarkowane, zresztą zamknięcie pewnej liczby restauracji nie rozwiązuje tej kwestii. Istnieją rozmaite przeszerzenia społeczne, które drogą prasy, odczytów itp. środków mogą skutecznie szerzyć trzeźwość w społeczeństwie, wskazując na szkodliwość nadmiernego używania trunków.

Pan marszałek podziękował obu prelegentom za wygłoszenie treściwych referatów, poczem udzielił głosu p. Sadowskiemu z Czerska, który dorzucił kilka uwag życ., uzupełniając spostrzeżenia referentów. Pan Antoniewicz z zadowoleniem podkreślił fakt, łączenia się wszystkich klas społeczeństwa, dowodem czego jest obecność księdza proboszcza oraz szambelana p. Sikorskiego.

Z kolei p. M. Pacoszyński omówił sprawę podatku majątkowego.

Zjazd kupiecki w Brusach, w tej wiosce, która przed kilkunastu latami stała się kolebką zrzeszeń polskich pod nazwą „Kupiec”, i które to zrzeszenia rozwinęły działalność swoją na całym Pomorzu skutecznie rugując handel żydowski i niemiecki — ma tem donioślejsze znaczenie, że przyczyniła się do rozbudzenia w kupiectwie tamtejszym poczucia solidarności wzajemnej, która obecnie wobec nowych zadań, musi ogarnąć całe kupiectwo polskie na Pomorzu.

Z pracy organizacyjnej Związku Obrony Kresów Zachodnich na Pomorzu.

Konieczność rozszerzenia idei Związku Obrony Kresów Zachodnich do wszystkich zakątków miast i wsi polskich nabiera szczególnej wagi na Pomorzu, gdzie wobec zamieszkiwania dotąd znacznego zastępu karnie zorganizowanej ludności niemieckiej, bezwzględnie wrogo usposobionej dla pa-

stwa i narodu polskiego, uświadomione i jednolite społeczeństwo polskie szczególnie silnie stać musi na straży interesów polskich oraz bronić winno stałego dostępu do morza przed zakusami zewnętrznych wrogów w Prusach Wschodnich i reszty Niemiec, dążących stale do zamknięcia nam naszego „okna” na świat.

Niestety stwierdzić musimy z przykrością, że nie cała ludność miejscowa, zmęczona przedwojennym ustawicznym zmaganiem się o polskości ziem naszych z najdłuższą, a obecnie zniechęconą niepełną regularnymi wojennymi stosunkami ekonomicznymi, nie dosyć wykazuje zrozumienia dla pracy społecznej, sądząc że praca wchodząca w zakres działalności Związku Obrony Kresów Zachodnich winna być raczej wykonywana przez rząd oraz władze administracyjne albo też przypuszcza, że kwestia spolszczenia Pomorza oraz utrwalenia stanu posiadania polskiego, w dziedzinie materialnej i duchowej rozwiąże się sama bez planowego współdziałania społeczeństwa polskiego.

Jako powiaty, w których na Pomorzu, czy to praca Z. O. K. Z. dotąd ospale się rozwija czy też nie zdołano żadnej placówki utworzyć należy zanotować: wejherowski kartuski, kościerski, człubowski, gnieński, wabrzeski i brodnicki.

Ludzie dobrej woli rozumiejący idee Związku O. K. Z., a zamieszkujący w powyższych powiatach winny zatem przyjąć Dyrekcji Z. O. K. Z. w Grudziądzu Solna 4/5 przez wystąpienie z odpowiednią inicjatywą z pomocą przy jej pracy organizacyjnej.

W ostatnich czasach zdołał Związek utworzyć nowe placówki w Nowem i Chojnicach.

Do Nowego zwołano z inicjatywy miejscowego obywatelstwa w dniu 13 grudnia zebranie w celu założenia placówki Związku O. K. Z. Po zagaleniu zebrania, na które zeszli się najpoważniejsi obywatele z Nowego oraz okolicy przez p. Szalińskiego, członka Zarządu Okręgowego Z. O. K. Z. powołano do prezydium ks. proboszcza Bartkowskiego jako przewodniczącego i p. Czarneckiego jako sekretarza. W gruncie winę opracowanym referacie „Nasze zadanie na kresach zachodnich” wygłosił p. Szaliński koniecznie istnienia Związku O. K. Z. przytaczając, że w powiecie świeckim w którym miasto Nowe jest położone, jest żywioł niemiecki specjalnie silny (aż 25 procent).

Następnie przedstawił kierownik Okręgu Pomorskiego p. Kalkstein w obszernym referacie cele i działalność Związku O. K. Z., proponując przy końcu by ze względu na trudność komunikacyjną z miastem powiatowym Świeciem, rozgraniczono pow. świecki na dwie odrębne jednostki organizacyjne i w Nowem utworzono osobny Zarząd Powiatowy, zależny bezpośrednio od Okręgu. W dyskusji, w której zabierali głos między innymi ks. prob. Bartkowski, dr. Działowski z Pieniążkowa p. burmistrz Jabłoński oraz p. Frankowski, jednomyślnie domagano się powołania do życia Związku O. K. Z.

Do Zarządu Powiatowego wybrano następnie jako prezesa p. Wojnowskiego, dalej ks. prob. Bartkowskiego, p. rektora Tytułskiego, p. Czarneckiego, p. rektora Zawackiego p. Jeżdżewskiego, ks. wikarego Jesionowskiego oraz p. asystenta Szalińskiego.

W Chojnicach, w tem najwięcej zagrożonym dla polskości mieście powiatowym odbyło się dnia 31 stycznia, zwołane z inicjatywy Dyrekcji Z. O. K. Z., zebranie organizacyjne, na które przybyło około 60 najpoważniejszych osób z powiatu. Po zagaleniu zebrania przez p. dr. Łubkowskiego, dyrektora Sądu Okręgowego w Chojnicach, przedstawił członek Dyrekcji Z. O. K. Z. p. Kalkstein w obszernym referacie cele, działalność oraz genezę Związku, poczem w nadzwyczaj żywej dyskusji, poszczególni mówcy wykazywali konieczność powołania w Chojnicach placówki Z. O. K. Z. przy współpracy wszystkich Polaków bez różnicy na pochodzenie z poszczególnych dzielnic Polski.

Do Zarządu wybrano jako prezesa p. prof. Sicińskiego oraz członków Zarządu pp. Gbasa, dr. Grzeskiego, radcę Ulanowskiego z Chojnic, Kolińskiego z Brus, dr. Molickiego z Ciesewia i dr. Zemkiego z Czerska.

Z sali koncertowej.

Wykład o Orle.

W piątek, 8 bm., miał w auli Seminarjum nauczycielskiego p. prof. Dawidowicz trzeci z rzędu wykład. Edward Grieg „Chopin północny” o to temat interesującego wykładu. Gra przy fortepianie p. prof. Tomaszewskiego była najlepszą częścią artystyczną tego wieczora. Śpiewaczka nie była niestety disponowana. Choć seminarzystów i orkiestra były wzorowe. Licznie zebrana publiczność przeżyła kilka miłych godzin. Dyrekcji seminarjum należy się szczerza podziękować za poparcie podobnych imprez, które przyczyniają się do wykształcenia i rozszerzenia zainteresowania muzyką wśród warstw najszerzych.

Sprawy wojskowe.

Zapomogi na wpisy szkolne dzieci oficerów.

W sprawie wypłacania zapomóg na wpisy szkolne za drugie półrocze 1923-24, obowiązującą jak się dowiadujemy, w dalszym ciągu rozporządzenia minist. skarbu z dnia 22 września 1923 r. oraz z dnia 16 listopada 1923 r., oparte na uchwałach Rady Ministrów z dnia 13 września 1923. Według wyjaśnień minist. skarbu wojskowe komisje gospodarcze winny bez zwłoki wypłacać zapomogi na wpisy szkolne, przestrzegając jednak, aby podania w tych sprawach jak i zaświadczanie szkół były formalnie przedstawione. Podania o zwrot wpisowego za pierwsze półrocze 1923 wniesione po 25 stycznia rb. nie będą przez władze wojskowe rozpatrywane.

Zakaz podróży z bronią palną.

Ponieważ zdarzają się wypadki, że żołnierze wchodzą do wagonów kolejowych z nabitą bronią i bagnietami osadzonymi na karabinach, co sprzeciwia się przepisom wojskowym i kolejowym, władze wojskowe wydały ponowne wyjaśnienie co do podróży z bronią palną w wagonach polecając bezwzględnie zażość uczynić rozkazom i przepisom wojskowym i kolejowym. Zakaz wchodzenia z bronią do wagonów dotyczy również eskort które winny mieć osobny przedział a broń jedynie w pogotowiu, tak, aby jej w każdej chwili można było użyć.

Jak się przedstawia sytuacja w przemyśle węglowym

Na jednym z posiedzeń komisji węglowej minister przemysłu i handlu złożył sprawozdanie w sprawie sytuacji węglowej.

Ze sprawozdania wynika, że nasz węgiel jest obecnie droższy od zagranicznego i stracił zdolność konkurencyjną na rynku zagranicznym.

Rząd uznał za konieczne zredukować do połowy podatek węglowy dla konsumpcji krajowej a jeszcze znacznie dla węgla eksportowanego zagranicą, redukując jednocześnie ten podatek do minimum dla niektórych gałęzi przemysłu jak np. hutnictwo. Redukcja podatku jest różna dla dzielnic śląskiej, dla Zagłębia Dąbrowskiego i Małopolski ze względu na rozmaite koszty produkcji.

Przemysłowcy bądź z własnej inicjatywy, bądź wskutek pertraktacji z rządem zgodzili się na obniżenie cen węgla.

Zachodzi obecnie obawa konfliktu z robotnikami co do wysokości plac. Rząd ma nadzieję, że przemysłowcy dojdą do porozumienia z robotnikami, którzy nie chcą doprowadzić do zamknięcia kopalni, lub ograniczenia produkcji.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Czwartek Walentego. Wschód słońca 7.23 zachód 5.7. Wschód księżyca 11.41, zachód 2.22.

Lasy pomorskie jako fant wobec Francji.

Zabezpieczenie pożyczki francuskiej dla Polski.
Korespondent nasz donosi nam z Warszawy, że odpowiedź polskiego ministerstwa spraw zagranicznych na znane pytanie rządu angielskiego w sprawie warunków pożyczki, zaciągniętej przez rząd Polski we Francji brzmiała, iż rząd angielski może być zupełnie spokojny co do świadczeń należnych mu ze strony państwa polskiego i za dotychczasowe zobowiązania skarbu polskiego zaciągnięte w Anglii. Na pokrycie bowiem rat procentowych i amortyzacyjnych pożyczki zaciągniętej obecnie we Francji, dostateczne zabezpieczenie dają lasy pomorskie, użyte za podkład owej pożyczki.

O lepszą komunikację w Zakopanem.

Na jednym z ostatnich posiedzeń Sejmu poseł Putek złożył wniosek o skrócenie drogi z Warszawy do Zakopanego o 56 km., względnie trzech godzin jazdy przez skierowanie pociągów z Trzebinia do Sucheja na Skawce i omińnięciem Krakowa.

Uczczenie pamięci zmarłego Woodrowa Wilsona w szkołach polskich.

Warszawa, 12. 2. (PAT.) Celem uczczenia pamięci zmarłego Woodrowa Wilsona, Ministerstwo Wyznań Relig. i Ośw. Publ. wydało w dniu 7 lutego br. rozporządzenie, aby w dniu 3 marca br., jako w miesiąc po śmierci śp. prezydenta Wilsona we wszystkich szkołach średnich i zawodowych oraz powszechnych dla dzieci powyżej lat 10 urządzono w czasie zajęć lekcyjnych krótkie przemówienia, poświęcone Wilsonowi i jego działalności dla Polski ze szczególnym uwzględnieniem udziału Stanów Zjednoczonych w wojnie oraz punktu 13 go deklaracji z dnia 8 stycznia 1918 roku, zawierającego zasady niepodległości Polski i Jej dostępu do morza. Na gmachach szkolnych należy w dniu tym wywiesić flagi państwowe, zwinięte do połowy.

Polska na wystawie w Dunkierce.

Od dnia 1 do 15 lipca 1924 odbędzie się w Dunkierce (Francja) wystawa próbek przemysłowo-handlowych i rolniczych krajów północnych. W wystawie tej projektowany jest udział Polski, Irlandji, Wielkiej Brytanji, Belgji, Holandji, Danji, Norwegji, Szwecji, Finlandji, Rosji, Łotwy, Estonji i Litwy.

Teatr Miejski. Dziś w środę przedstawienie znakomitej i melodyjnej operetki p. t.: „FIGLE WIOSENNE” Straussa. — Bony ważne.

W czwartek po raz 1-szy na naszej scenie „ŻOŁNIERZ KRÓLOWEJ MADAGASKARU” komedia wielkiego artysty i autora J. Dobrzańskiego. Utwór ten znajdziemy na repertuarze każdego teatru polskiego, a to z tego powodu, że sztuka napisana jest przez aktora, który doskonale znał scenę. Autor przedstawia nam malomieszczańskich jadących do wielkiego miasta — tam spotykają się w sferach teatralnych haletu — co daje właściwy punkt kulminacyjny i komizm sytuacji pobudza widzów do homerycznych śmiechów. W głównej roli baletnicy wystąpi p. Kostecka. W innych rolach biorą udział pp.: Hartmanowa, Weissowa, Łaniewska, Olska, Norwidówna, Lisicka, Janicka, Olszewska, Dąbrowski, Szczerbowski, Kaszyn i inni. W głównej roli Mazurkiewicza wystąpi p. Lenk. Sztukę reżyseruje p. Strycki.

W plątek popołudniu o godz. 5-ej odbędzie się przedstawienie dla wojska „MAZEPA” tragedia w 5 aktach Słowackiego.

Ceny miejsc od 500 — 1 000 000 marek. Sprzedaż biletów w składzie cygar u p. a Wawrzyniaka, Lipowa 3.

„Rzeczy Księża Karnawału” Ze Sekretariatu Komitetu Odbudowy Teatru Miejskiego piszą nam (dosłownie Red.): „Zabawa „Rzeczy Księża Karnawału” pomyślana jest nie jako zwykła maskarada, lecz jako „reduta” maskowa. O ile na maskaradach przyjęte są przebrania maskaradowe najróżniejszego rodzaju maski charakterystyczne itd. reduta widzi chętnie kostiumy stylowe. Jak się dowiadujemy, występuje szereg pań w kostiumach do których artyści skreślili wzory — będzie to atrakcja co nie lada. Zwyczajem monarchijskim przechodzą na reduty panowie w stroju wieczorowym, na lepszych tylko we fraku, — w kostiumach najróżnorodniejszych są tylko panie, mając na twarzy czarny wizerunek który przez cały czas reduty nie zdejmują, zachowując swoje incognito. Zabawa nabierze przez to tem większej ciekawości a intrygowanie panów, którym nie wolno mić wizerunku maski, tem więcej interesujące. Panowie nie incognito bawią się i tańczą przez cały ciąg zabawy z paniami, które nigdy się nie potrzebują zdradzić. Będzie to arcyciekawa gra

wieczór występami artystów zamiejscowych i to sił pierwszorzędnych niezmiernie panie i panów. Uroczystość będzie rzednych i przy tem arcyciekawych. Przygrywać będzie całkowi orkiestra 64 pp., która swymi czarodziejskimi melodjami porwie w wir tańca i największego skrzytyka. Sprzedaż biletów już się rozpoczęła; radzi się bardzo zapewnić sobie przedewszystkiem łóżko, ponieważ komitet nie może gwarantować, czy przy kasie wejściowej jeszcze znajdą się wolne miejsca w łóżkach. Bilety do nabycia w domu tow. p. Korzenińskiego; miejsce w łóżku po 5 milionów marek, wstęp na salę za osobę 3 mili. marek. PP. oficerowie i urzędnicy 1 mili. zniżki na wszystkich miejscach za legitymację i bonem, lecz tylko w przedsprzedaży.”

O czym Grudziądz mówi. Sensacją bieżącej chwili jest zapowiedziana na sobotę dnia 16 lutego w „Tivoli” Wielka Reduta artystów Teatru Miejskiego. Na obfity program oprócz tańców złożą się produkcje wokalne, jak kuplety o zabarwieniu lokalnym, monologi oraz cała moc niespodzianek. Brac Melpomeny wystąpi w całym bojowym rynsztunku artystycznym, i rozwinię ofensywnie karnawałową na całej linii. atakując raketami dowcipu i humoru twierdzą melancholji. Kto w godziwy i wesoly sposób chce spędzić kilka chwil, ten niezawodnie zmobilizuje się na sobotę, aby wziąć udział w „Wielkiej Reducie”. Grudziądz w nocy żyć będzie karnawałowym szaleem, co rozprasa szaryzmy dnia, koł smutek, spędza z czoła troski. Kto zatem chce być w „Nirwanie” i znaleźć najwyższą sumę rozkoszy ten już zawczasu zaopatrz się w bilety, które są do nabycia u p. Wawrzyniaka przy ul. Lipowej Spieszcie więc na zabawę, bo:

„Będą żalować, że nie tańcowali,
Ci, co na bal nie przyjdą. O buficie...
Nie powiem teraz nic. Sami się dowiecie,
Gdy zobaczycie, co mistrz doskonały
Wam przygotował... Doda to na chwałę!
Snują się maski przepięknie do sali,
Panowie w frakach, oficerzy w kalf,
Różne mefista, djabły, arlekiny,
Dziewczęta wiejskie, nawet Colomhiny...
Muzyka gra, wesołość lica żarzy,
Prędko się taka zabawa nie zdarzy!”

Telefon i telegraf w świetle. W niedziele i święta uroczyste rzymsko katolickie oraz narodowe są wszystkie agencje i mniejsze urzędy pocztowo - telegraficzne z ograniczoną służbą dzienną czynne w dziale telefonicznym i telegraficznym od 9 do 11 i od 15 do 16 godziny.

Z działalności Z. O. K. Z. Podczas „Tygodnia Obrony Kresów Zachodnich” wykonała uroczystość miasta Grudziądza wielkie zainteresowanie pracami organizacji Związku Obrony Kresów Zachodnich wobec czego Zarząd Powiatowy postanowił utworzyć osobne Koło dla miasta Grudziądza. Walne zebranie wszystkich członków odbędzie się w środę dnia 13 lutego o godz. 7-mej wieczorem w sali Hotelu Warszawskiego (ulica Wybickiego).

Na zebraniu tem, na które przybyć mogą zarówno sympatycy jak i ci wszyscy, którzy zamierzają zostać członkami Z. O. K. Z. zostanie wybrany Zarząd lokalny oraz specjalna komisja, która zbada sposoby spolszczenia miasta Grudziądza.

Walne zebranie członków Związku Obrony Kresów Zachodnich, zamieszkałych w Grudziądzu i okolicy odbędzie się w środę dnia 13 lutego o godz. 7-mej wieczorem w sali Hotelu Warszawskiego (ul. Wybickiego) w celu utworzenia Koła Grudziądzkiego, wyłonienia Zarządu oraz wybrania specjalnej komisji dla zupełnego spolszczenia miasta Grudziądza. Przybycie sympatyków oraz tych, którzy zamierzają zostać członkami Związku bardzo pożądane.

Fałszywe banknoty 1-milionowe. Województwo Pomorskie przesyła nam opis fałszywych banknotów wartości 1.000.000 mk., zaznaczając, że mogą się pojawić fałszyfikaty podobne, lecz na innym papierze drukowane, lub też z pewnemi zmianami w wykonaniu.

Fałszyfikat wykonany jest na papierze zwyczajnym, bardziej sztywnym, bez znaku wodnego lub też z występującym znakiem wodnym w postaci liter i inicjałów (znaki marki fabrycznej papieru).

Strona poprzednia: Siatka o linjach prostych i grubszych, tworzy drobną kratkę, podczas gdy na banknotach autentycznych siatka ta utworzona jest ze skomplikowanych owalnych wiązań. Widok zamku królewskiego w Warszawie od strony Wisły — nieodpowiednio cieniowany, wskutek czego tworzy obraz zamazany. Druk nierówny, litery grubsze o konturach niekształtnych. Podpisy miejscami przerywane. Numeracja nierówna, cyfry niekształtne, zmazałe. Głosowe obramowanie fałszyfikatu wykonane nieudolnie nie uwidnia się tak jaskrawo, jak na banknotach autentycznych.

Strona odwrotna: Brak siatki tła, wskutek czego druk liczby 1000000 godło Państwa, orzeł biały, utrzymane w odcieniu białym, na banknotach zaś autentycznych w kolorze jasnoniebieskim. Siatka w prostokacie grubsza. Ornamentacja z rysunków i rozet ciemniejsza, kompozycje głosowe wykonane liniami grubszymi, które miejscami zlewają się i tworzą obraz zamazany. Druk w tabliczce nierówny, litery cięśze (nikłe). Całość obrazu po obu stronach fałszyfikatu utrzymana w kolorach brudnych, wykonanie nieudolne, wskutek czego fałszyfikat łatwy do rozpoznania.

Wydział Przemysłu i Handlu Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu, który urzędował dotychczas w głównym gmachu Urzędu Wojewódzkiego przy ulicy Fosa Staromiejska, przeniósł się z dniem 5-go lutego br. swoje biuro na Stary Rynek nr. 16 II piętro — wejście z prawej strony — nr. telefonu 97. Interesenci mogą się zgłaszać pomiędzy godz. 1 — a 13 u naczelnego sekretarza w pokoju nr. 4, który ich skieruje do odpowiedniego urzędnika.

Cukier będzie tańszy, ale za to będzie go mniej. Piśma warszawskie donoszą, że w ostatnich dniach odbyły się tam narady, w sprawie zaopatrywania miast i związków spółdzielczych w cukier. Doszło do porozumienia pomiędzy przedstawicielami polskiego przemysłu cukrowniczego i reprezentantami spożywców, na podstawie którego miastom i związkom przydzielą się 450 wagonów przy kredycie 25-dniowym. Organizacje spożywców otrzymują 2 proc. rabatu od ceny liczonej kupcom prywatnym. — Jak wynika z powyższego, kontygent cukru na luty został zmniejszony o 25 proc.; w styczniu bowiem wynosił 600 wagonów. Cukier ten zatem będzie tańszy, lecz za to będzie go znacznie mniej.

Zezwolenie na zmianę nazwiska kosztuje 270 milionów marek. Zgodnie z rozporządzeniem ministra skarbu, podwyższona została opłata za zezwolenie na zmianę nazwiska. Akt zezwolenia kosztować będzie obecnie 270 milionów mk.

Oszczędności na kolejach. Z uwagi na niedobory finansowe Zarząd Kolei państw. postanowił celem sanacji skarbu państwa zastosować cały szereg oszczędności w wydatkach na utrzymanie i ruch kolei. Jednym z takich zarządzeń oszczędnościowych, z którym bezpośrednio zetknię się podróżni-

jąca publiczność, będzie ograniczenie wydajności oświetlenia wagonów osobowych. Wagonów osobowe oświetlane są gazem węglowym, odpowiednio do tego celu zgaszczonym, a kosztu gazu i kosztu zgaszczenia są dzisiaj znaczne. Przez zmniejszenie wielkości palników, redukcję lamp w wagonach i skrócenie czasu świecenia będzie można uzyskać znaczne oszczędności. Pociągi odchodzące ze stacji początkowych, oświetlane będą na 20 minut przed odjazdem.

Powszechną sensację w Grudziądzu wywołała zapowiedź wyświetlenia najwspanialszego filmu w sezonie obecnym p. t.: „Hrabina Paryża”. Na wyświetlenie tego filmu czeka z niecierpliwością oprócz stałych bywalców kinowych większa część mieszkańców naszego miasta. Film ten pojawi się jutro na srebrnym ekranie teatru świetlnego „Orzeł”.

Z ruchu pracowników umysłowych. Jutro w czwartek dnia 14 bm. w sali bufetowej Hotelu Warszawskiego o godzinie 7.30 wieczorem odbędzie się zebranie urzędników bankowych asekuracyjnych, oraz wszelkich innych biuralistów. Referat wygłosi sekretarz Zjednoczonego Związku Pracowników Przemysłu, Handlu i Samorządu red. Pałędzki. Pożądanym jest liczny udział wyżej wymienionych pracowników. W razie nieprzewidzianego zajęcia sali górnej, zebranie odbędzie się na dole w salach restauracyjnych.

Podziękowanie. Zarząd Koła Przyjaciół Harcerzy uchwalą na ostatnim posiedzeniu złożyć jaknajszersze podziękowanie pp. Prezydentowi Włodkowi za ulgowe użyczenie sali „Tivoli” na obchód styczniowy. Dyr. Langemu, Artystom Dąbrowskiemu i Stańczykowi za pomoc przy urządzeniu tegoż wieczoru, jako też P. Pinie za bezinteresowne zajęcie się charakterystycją.

Podziękowanie. Komitet miejscowy „Ratujcie dzieci” zebrał w miesiącu grudniu w mieście Grudziądzu drogą kwest: na ulicach, przed kościołami, w kawiarniach, po sklepach i domach prywatnych sumę 490 665 923 mkp. w gotówce i towarów za 393 485 000 mkp. Towary przeznaczono dla zakładów SS. Elżbietanek na Rybackiej i Chelmińskiej ulicy. gotówkę przekazano podług uchwały na zebraniu konstytucyjnym: 356.659.823 mk. na ręce ks. dziek. Dembka na potrzeby zakładów SS. Elżbietanek i 119 231 100 do komitetu „Ratujcie dzieci” w Toruniu — rozchody 14 775 000 mk. — razem 49 665 923.

Na zebraniu likwidacyjnym w dniu 8. 1. 24 na salce paraf. udzielił komitet rewizyjny skarbnicze pokwitowanie (ks. prof. Jaranowski i insp. p. Ossowski).

B. Klimkowa,
skarbniczka „Ratujcie Dzieci” na miasto Grudziądz.

Z Pomorza.

TORUŃ. („Szopka toruńska”). Znakomity pomysł Boya-Zeleńskiego w Krakowie znalazł w kraju licznych naśladowców i dziś niemal każde większe miasto miewa w karnawale swoją „Szopkę”. Ta forma satyry wchodzi w tradycję i w Toruniu znalazł się autor, który „Szopkę” postanowił i dla pomorskiego terenu zmodyfikować, wyzyskując charakter i działalność miejscowego obywatelstwa bez różnicy przekonań politycznych i społecznych. Ubogie życie kulturalne „stoicy” Pomorza, nierzadkie i drobne zdarzenia zbiorowego życia nie mogły dostarczyć obfitego materiału; stąd szczupłość tematu wywołała pewną monotonię „Szopki”. Brak jej także indywidualnego języka i żywego, artystycznego, oryginalnego pulsu pieśniarskiego czy kupletowego. Nie mniej jednak widoczne są staranność w arrangement i dobre chęci, pewien zmysł obserwacyjny i zamiłowanie do satyry. Wykonanie ialek jest staranne, a niektóre z nich są dobrimi karykaturami o pełnym wyrazie. I dlatego też pierwsze przedstawienie „Szopki” miało wielkie powodzenie, i publiczność darzyła autora p. Wł. Błońskiego i wykonawców hucznymi oklaskami. „Szopka” będzie miała, zdaje się, powodzenie w Toruniu.

(Nauka w szkołach powszechnych rozpoczęła. Nauka we wszystkich szkołach powszechnych rozpoczęła się w poniedziałek. Biedny magistrat, chcąc zaoszczędzić opał, zarządził w szkołach ferie przymusowe i czekał na odwilż blisko 8 tygodni.

PELPLIN. (Wściekłość w okolicy). W Rabargu stwierdzono przy badaniu ubitego psa urzędowo wściekłego. Z tego powodu zarządzono na przeciąg czasu od 8 lutego do 8 maja 1924 trzymanie wszystkich psów na łańcuchu.

STAROGARD. (Skazanie niebezpiecznego przemysłnika). Sąd miejscowy skazał ślusarza Jana Lewandowskiego z Bydgoszczy za uprawianie przemysłu tytoniem i zranienie urzędnika celnego nożem na 3 lata ciężkiego więzienia. Lewandowski uprawiał swój proceder dość często. Przy takiej okazji w dniu 8 stycznia br. ujęto go na granicy pod Miłobądzem przez polskiego urzędnika celnego Prazaka Lewandowski zamierzał uciec i w tym celu zadał Prazakowi kilka ran nożem.

CHOJNICE. (Wypadek ze sankami). Konie ze sankami wyrwały się onegdaj z cugli i pędziły ku placowi Jagiellońskiemu. Przytrzymał je przed szkołą powszechną. Sanki i szory zniszczone. Ponieważ sanki były próżne, zatem niewiadomo dotąd, co się stało z jeźdźcami.

BORSK. pow. chojnicki. („Pobożni” złodzieje”). Dwóch nieletnich chłopaków wyszedłszy z kościoła, postanowiło okraść nauczyciela. Wytoczyli zatem szybę w oknie do kuchni i włamali się do jego mieszkania. Poprzerzucawszy całe mieszkanie, zabrali z sobą cały szereg drobnych przedmiotów. Byliby może ukradli więcej, ale spostrzegłszy powracającego nauczyciela, czmychnęli przez okno. Nauczyciel jednak spostrzegł uciekających wyrostków, za którymi wszczął natychmiastową pogon. Oddano ich w ręce władzy, która złodziei niewątpliwie pouczy, dokąd to z kościoła należy się udawać.

(„Pech” w gospodarstwie). Trzykrotny nieszczęśliwy wypadek miała tu pewna kobieta w jednym dniu. Mąż jej upadł rano na drodze z gancem mleka, sarniec rozbił, a mleko rozlał. Niebawem najmłodszy synek rozbił matce w mieszkaniu miszkę z prawdziwej porcelany. Ale na tem się nie skończyło. Kobieta zabrała ze sobą talerz pod fartuch, ażeby coś od sąsiadki przynieść. Tam napadła ją pies, a w przypuszczeniu, że kobieta ma może kiebasę pod fartuchem, chwycił ją zębami za fartuch. Kobieta ze strachu talerz upuściła i rozbiła.

TCZEW. (Brak węgla wburach policyjnych). Jak nam donoszą z Tczewa, urząd policyjny przy ul. Lecha nie opala swoich ubikacji do tego stopnia, że kilku urzędników rozchorowało się i nie może pełnić swych obowiązków.

„Dziennik Tczewski” podając tę notatkę zapytuje się, co będzie, jeżeli wszyscy urzędnicy policyjni się rozchorują. Wówczas jeszcze więcej wzmoże się złodziejstwo i przemyślnictwo, już i tak rozwielnione na tych terenach granicznych. Czas więc, aby opał dla biur policyjnych się znalazł.

WEJHEROWO. (Zamknięta szkoła w Ciechlinie z powodu braku opału). W szkole ciechocińskiej już od półtora miesiąca nie odbywa się nauka, z czego mieszkańcy są bardzo niezadowoleni, gdyż chcą, aby ich dzieci się czegoś nauczyły. Przyczyną zamknięcia szkoły jest podobno brak o-

pału. Wiadomo jednak, że gospodarze zwieźli do szkoły sporo drzewa, a w razie potrzeby gotowi są dostarczyć jeszcze więcej.

—** SKARSZEWEY. (Dawniejsi hakatyści Polakami). Pod tym tytułem zamieściliśmy przed kilku dniami notatkę w „Głosie Pom.”. Sprawa ta, według korespondencji ze Skarszew, do „Dziennika Starogardzkiego” przedstawia się jednak trochę inaczej.

Otóż zabawę „Sokoła” rozpoczął walcem prezes pan Świeczkowski z panią Hühne. Rozmawiano, śpiewano — naturalnie po niemiecku — zresztą był to już i dzień odpowiedni dla „Sokoła” bo były urodziny Wilhelma. Gdy orkiestra pewnego razu zbroczyła z niemieckich melodii, śpiewanych przez uczestników, na „Jeszcze Polska nie zginęła” — podczas gdy każdy prawy Polak zrywa się z miejsca, korząc się i oddając hołd Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, tańczono sobie swobodnie polkę. P. pastor Draheim jako delegat zaproszonego „Turnvereinu”, wygłosił mowę, po której wniósł trzykrotnie „hoch” na tutejszego Sokoła. Nad ranem słyszano po ulicach miasta „O Deutschland hoch in Ehren” i inne niemieckie pieśni. Śpiewane przez wraających uczestników zabawy polskiego „Sokoła”. Czas największy, by zarząd „Sokoła” zeszedł jaknajprędzej na dawną prostą drogę.

—** GDAŃSK. (Wyjazd komisji Ligi Narodów). Jak się dowiaduje „Gazeta Gdańska”, opuścili w sobotę Gdańsk członkowie komisji Ligi Narodów, która zbadać miała na miejscu kwestię urządzenia przez Polskę składu amunicyjnego w Gdańsku. Sprawozdanie swoje wygłoszą oni na przyszłym posiedzeniu Rady Ligi Narodów, które odbędzie się dnia 10 marca bieżącego roku.

(Wyjazd prezydenta senatu do Paryża). Na zaproszenie spółki akcyjnej stoczni gdańskiej udał się w sobotę prezydent senatu gdańskiego Sahm do Paryża na posiedzenie rady nadzorczej tejże spółki.

Z całej Polski

—* ŁÓDŹ. (Niebawem nadużył koleją). „Kurjer Łódzki” donosi wprost sensa yjne wiadomości o nadużyciach, popełnianych w warsztatach mechanicznych na stacji Łódź — Kaliska. W warsztatach tej stacji kradziono całe lokomotywy. Między innymi rozebrano lokomotywę belgijskiego typu, która cała była pokryta nosiadem, rury płomienne w tej lokomotywie były także mosiężne, paleniska zaś miedziane. Z uzyskanych w ten sposób metali otworzono w warsztatach na stacji kaliskiej — istną fabrykę wyrobów metalowych. Wyrabiano z kutej miedzi wielkie ilości rondli i czajników.

—* WARSZAWA. (Obraby b. soboru). Ministerstwo robót publicznych zgodziło się na przekazanie obrazów b. soboru do dyspozycji metropolii prawosławnej w Warszawie.

(Kapelusze stanęły). Sekcja kupców kapelusznich z powodu niskiej walut obcych zgłosiła obniżenie cennika na kapelusze. Należy zaznaczyć, że kapelusznicy, nie czekając na 12 proc. różnicy w kursie walut obcych już dziś cny obniżyli.

(Przebieg opornym szewcom). Oddział walki z lichwą przy kom. rządu przystąpił do masowych rewizji w magazynach i pracowniach szewskich. Jak się okazuje, szewcy nie chcą obniżyć w dalszym ciągu cenników, pomimo że surowce i dodatki szewskie bardzo znacznie spadły w cenie. Za nieuzasadnione ceny spisano w 40 protokołów, przesyłając je do sądu dla spraw lichwiarskich.

—* ZAKOPANE. (Odkopywanie torów z pod śniegu). W tych dniach władze kolejowe wysłały robotników na przetrzeź Nowy-Targ — Zakopane, celem oczyszczenia toru od zasp śnieżnych. Prawdopodobnie uruchomienie pociągów w kierunku Zakopanego nastąpi dopiero w połowie przyszłego tygodnia. Dziś nadeszły do Krakowa wszystkie pociągi z Warszawy i Poznania z jednogodzinnym opóźnieniem.

—* ŻÓŁKIEW. (Strzyżenie dla pociągów). W Żółkwi odbywał poseł Bryl, renegat z klubu Piasta, wiec przy bardzo tłumnym udziale wyborców. Okazuje się jednak, że p. Bryl traci w Małopolsce grunt pod nogami. W trakcie jego przemówienia wyborcy podali mu sznur, z przyjacielską radą aby się na nim powiesił. Komisarz rządowy musiał ostatecznie zaprowadzić rozwiązanie.

Z całego świata

— Ulica Sienkiewicza w Preszburgu. W stolicy Słowa czynny, w Preszburgu, jedną z ulic nazwano ulicą Henryka Sienkiewicza. Uczynili to Słowacy.

— Belgia znosi fortyfikacje. Z Brukseli donoszą, że gabinet belgijski postanowił znieść fortyfikacje Antwerpii, Liege i Namour.

— Trąd w Paryżu. Paryż liczy obecnie przeszło 200 trędowatych, którzy choroby tej nabawili się na obczyźnie.

— Choroba Anatola France'a. W stanie zdrowia Anatola France'a nastąpiło ponowne pogorszenie, które daje powód do obaw. Do loża chorego powołano profesora Laubryego, specjalistę chorób serca.

— Kiedy odbędzie się plebiscyt w Hanowerze? Niemiecki gabinet postanowił, że plebiscyt zaproponowany przez niemiecką partię hanowerską w sprawie oddzielenia Hanoweru od Prus i utworzenia samodzielnego państwa hanowerskiego w ramach Rzeszy, odbędzie się w 14 dni po wyborach do Reichstagu.

— Pierwsza rosyjska inżynierka. Petersburski Instytut technologiczny wydał poraz pierwszy dyplom inżyniera kobiecie, niejkiej pani Lidji Palmen.

— Zgon milionera z mrozu. Z Nowego Jorku donoszą, że zmarł na śmierć z zimna niejaki Stefan Sorier, w swym własnym domu w Perth-Amboy, w którym mieszkał od lat 40. Pozostawił on przeszło 10 milionów franków majątku.

— Pożar w cyrku Barnuma. W cyrku Barnuma w Nowym Jorku z niewiadomej przyczyny wybuchł w poniedziałek pożar. W promieniu milowym dookoła słychać było straszne ryk i łoni, które usłowały uisć ze swych klatek. Około 100 koni rozbiegło się w różnych kierunkach. Pożar wkrótce stłumiono a ofiarą padło tylko jedno zwierzę.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Z rozwoju naszego przem. m. sz. nowego.

Jubileuszowy parnik Nr. 150 000 wyrobu „Unii” Zjednoczonych Fabryk Maszyn w Grudziądzu.

Grudziądz, 13 lutego.

Przy obecnym rozwoju przemysłu maszynowego nastąpiły znaczne ulepszenia i w wyrobie maszyn rolniczych.

W rzędzie ulepszonych przyrządów do orania, bronowania, siania, grabienia, wykopywania kartofli, sianożęcia itd. bardzo ważną rolę odgrywa t. zw. „parnik”, czy przyrząd do gotowania parą kartofli.

Do niedawna bowiem przy gotowaniu kartofli, lub osta-

tecnie buraków pastewnych, marchwi i brukwi używano zwyczajnych kotłów, czyli produkta te rolne gotowano po prostu w wodzie. System ten jednak okazał się nieracjonalnym.

Z pojawieniem się parników ujawniły się dopiero wady pierwotnego sposobu gotowania. Przedewszystkiem zły zużycie ciepła, oraz szkodliwy wpływ wody na gotowane w niej kartofle lub t. p.

Łatwo bowiem pojąć, że całe ciepło, zużywane na ogrzanie wody, która s' później wylewa, przedstawia się jako czysta strata opalu. A jeśli weźmiemy pod uwagę trudność, z jaką się woda rozgrzewa, to zrozumiemy że strata ta bynajmniej nie jest obojętna. Z drugiej strony woda ta, ogrzana do temperatury wrzenia ma zdolność silnego rozpuszczania w sobie pożywnych składników mazi kartoflanej. Stykając się zaś z kartoflami w czasie gotowania, rozpuszcza te składniki ze stratą dla wartości osiągniętej w ten sposób paszy.

Przy gotowaniu parą ilość wody jest minimalna, a więc zagotowanie nie wymaga wiele ciepła i czasu, woda zaś nie styka się z kartoflami, które gotują się jedynie pod działaniem wydzielającej się gorącej pary. Ciepło tej pary udziela się tkaninie kartofli i doprowadza je do temperatury wrzenia ich soków. Tkanki kartoflane pękają, szkodliwa solanina wydzielają się na zewnątrz i ścieka wraz z skroploną parą, ale nie mał całość pożywnych soków roślinnych pozostaje do końca w masie parowanej, czyniąc ją smaczniejszą i pożywniejszą.

Z tego wszystkiego łatwo zrozumieć, jak ważną rolę w każdym choćby niewielkim gospodarstwie odgrywa parnik.

Jedyną wytwórnią tego rodzaju aparatów jest firma „Unia” (Zjednoczone Fabryki Maszyn) w Grudziądzu, która zdażyła już wyprodukować 149 999 parników i niedawno w zakładach swych wystawiła na pokaz jubileuszowy parnik Nr. 150 000. Przekroczywszy też jubileuszową liczbę, „Unia” zajmuje się dalej wyrobem parników, co jest dowodem nie tylko ich praktyczności ale również ich szerokiego zapotrzebowania.

Podkreślić specjalnie wypada, że firma „Unia” dąży nieustannie do ulepszenia parników swojego wyrobu. Ostatniem takim ulepszeniem parnika jest zastosowany w nim błotnik.

Tak się bowiem nazywa drugie wkładane dno kotła. Jest ono mianowicie tak urządzone, że zatrzymuje na sobie wszelkie spływające ze skroploną parą niezyskości i muł, któreby w przeciwnym razie opadały na właściwe dno kotła ogrzewane płomieniem i tam się prażyły. Błotnik przepuszcza natomiast wodę, która przez odpowiednie otwory ciągle ścieka na dół i w ten sposób utrzymuje stały poziom nad ogniem. Nigdy więc, pomimo najsilniejszego gotowania dno właściwe nie jest narażone na obżalenie, a z drugiej strony nie pokrywa się nieczystościami które mogłyby wytworzyć rodzaj warstwy izolującej i wywoływać przez to rozgrzewanie do czerwoności, a więc niszczenie dna parnika.

Zaznaczyć trzeba jeszcze, iż parniki systemu Ventzkiego, a więc znęgo wyrobu „Unii” w Grudziądzu budowane są normalnie z paleniskami na węgiel kamienny. Jeżeli jednak potrzeba wymaga stosowanie torfu, lub chróstu jako opalu, wtedy firma „Unia” dostarcza parniki z paleniskiem specjalnie w tym celu powiększonym. Otrzymać nawet można specjalny przyrząd zakładany przed drzwiczkami paleniska, który umożliwia opalanie parnika za pomocą słomy.

W końcu zaś zaznaczyć trzeba, że firma „Unia” wyrabia 13 gatunków parników, t. j. o rozmaitej wielkości i że parniki mogą być używane nie tylko do gotowania kartofli, ale gotować w nich można buraki pastewne, marchew lub brukiew a nawet mogą one z korzyścią służyć do parowania ziarna grochu lub łubinu.

Parniki systemu Ventzkiego nagrodzone zostały złotem i srebrnymi medalami, oraz uzyskały niejedne dyplomy honorowe i pierwsze nagrody na różnych wystawach przemysłowo-rolniczych w kraju i zagranicą.

Te liczne dowody uznania wywołały ze strony firm konkurencji częste wypadki podrab. parników szumnie reklam. a w gruncie rzeczy wadliwych lub niepraktyczn. Rolnicy i właściciele majątków poznali się jednak rychło na oszustwie i zaprzestali kupować obcych wyrobów, trzymając się jedynie parników systemu Ventzkiego, a wyłącznego wyrobu firmy „Unii” w Grudziądzu.

Z punktu widzenia rozwoju przemysłu maszynowego na Pomorzu z zadowoleniem podkreślić wypada, iż właśnie wytwory jednej z największych fabryk maszyn rolniczych na Pomorzu cieszą się takim powodzeniem i uznaniem wśród szerokich warstw rolniczych całej Polski.

Zwiększenie godzin pracy w P. K. K. P.

Wskutek przyjmowania zapisów na akcje Banku Polskiego i wpłat na podatki, zwiększyła się ilość pracy w P. K. K. P. Skłoniło to naczelną dyrekcję tej instytucji do powiększenia ilości obowiązkowych godzin urzędowych. Zwiększenie to wynosić będzie 8 godzin miesięcznie. Urzędnicy P. K. K. P. uznając i solidaryzując się z dążnością całego społeczeństwa do wzmocnienia wydajności pracy, chętnie zgodzili się na tę zmianę.

Zapisy na akcje Banku Polskiego.

W coraz to większej ilości zgłaszają się subskrybenci na duże ilości akcji Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu wpłacił całkowicie należność za 1.200 akcji. Polski Bank Przemysłowy zadeklarował subskrypcję 5.000 akcji.

Bony podatkowe środkiem płatniczym.

Celom zaspokojenia głodu środków obiegowych, który daje się odczuwać naszemu życiu gospodarczemu, prezes Rady Ministrów i minister skarbu p. Wł. Grabski na podstawie opinii Rady Finansowej zaakceptował projekt częściowego wprowadzenia bonów podatkowych do operacji kredytowych P. K. K. P., która będzie je wypłacała w pewnym stosunku procentowym przy udzielaniu kredytów. Przy wpłacie kredytów bony będą przyjmowane w tym samym stosunku procentowym.

Walka z kryzysem przemysłowym.

W celu załagodzenia kryzysu przemysłowego komitet ekonomiczny ministrów uznał za niezbędne, aby Ministerstwo Skarbu obniżyło podatek obrotowy o 1 proc. od eksportu niektórych artykułów przemysłowych, aby uchylone zostały opłaty wywozowe od produktów naftowych, pobierane przez kontrolę skarbową przy rafineriach w wypadkach wypuszczenia produktów, przeznaczonych na eksport, aby ministerstwo pracy i opieki społecznej spowodowało jednak szybsze uchwalenie przez Sejm zmian projektu ustawy, mających ograniczyć ilość swiat do 8, aby został częściowo obniżony podatek węglowy od węgla, zużywanego przez huty żelazne cynkowe, ołowiane, fabryki cementu, huty szklane i polskie zakłady chemiczne. Kategorie i wysokość obniżenia ustali Ministerstwo Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Nowa droga transportów bawełny dla Polski.

Jak się dowiadujemy, M'n. Przemysłu i Handlu po 2-letnich pertraktacjach doprowadziło do umożliwienia polskiemu przemysłowi otrzymanie bezpośrednio z Ameryki transporty bawełny. Dotychczas bowiem Hamburg i Brema były portami wprowadzającymi bawełnę na cały kontygent europejski. O-

becnie portem bawełnianym dla Polski będzie wyłącznie Gdańsk. Bowiem jedno z najważniejszych towarzystw żeglugowych norweskich dzięki płnowej akcji rządu podjęło się zorganizowania bezpośredniej linii transportowej N. Orleans-Gdańsk. Uniezależnienie się od pośredniczących portów Hamburga i Breny oraz Liverpoolu da możliwość nie tylko sprowadzać do kraju taniej, o 1 dolar na każdej ball, lecz jednocześnie ożywi ruch i bezpośredni kontakt przemysłu i handlu polskiego z Ameryką Środkową. Poza portem gdańskim uzyska zabrodek przy ładowaniu i magazynowaniu, a koleje przy transportowaniu bawełny.

Polska na wystawie w Dunkierce.

Od 1 do 15 lipca 1924 r. odbędzie się w Dunkierce (Francja) wystawa próbek przemysłowo-handlowych i rolniczych krajów północnych. W wystawie tej projektowany jest udział Polski, Irlandji, Wielkiej Brytanji, Belgji, Holandji, Danii, Norwegji, Szwecji, Finlandji, Rosji, Łotwy, Estonji i Litwy.

Reforma pieniężna.

Równocześnie z sanacją finansów państwowych prowadzone są przygotowania do przeprowadzenia reformy pieniężnej. W tej dziedzinie został zatwierdzony statut banku emisyjnego, noszącego nazwę Bank Polski, oraz założona menelca. Bank Polski będzie instytucją prywatną, niezależną od rządu. Naturalnem jest, że państwo musi mieć pewien wpływ na bank emisyjny, co zostało zastrzeżone w statucie Banku. Skarb jednak nie może zaciągnąć w Banku Polskim pożyczek z wyjątkiem 50 milionów złotych za przywilej emisji, udzielony bankowi na lat 20. O ile dywidenda przekroczy 8 proc., wówczas w nadwyżce dochodów b'erze udział skarbu państwa. Wymiana banknotów na złoto może nastąpić wówczas gdy stosunki pieniężne zostaną całkowicie uporządkowane zarówno w Polsce, jak i zagranicą. Kapitał B. P. wynosi 100 milionów złp. podzielonych na milion akcji po 100 złp., płatnych w efektywnym złocie względnie w walutach obcych wysokocennych.

Zjazd budowniczych.

Polsko-austrijska Izba Handlowa zajęła się propagowaniem mającego się odbyć dn. 10. 11 marca rb. zjazdu budowniczych w Wiedniu, pragnąc zainteresować tę sprawą fachowe sfery polskie. Ze względu na wysoki poziom budownictwa w Austrii oraz na zamierzony pokaz szeregu nowych wynalazków i udogodnień w tej dziedzinie, polsko-austrijska Izba handlowa spodziewa się, że zamierzenia stowarzyszenia budowniczych wzбудzą w Polsce zainteresowanie.

Ekspertyza szwelskich kalkulacji w Warszawie.

Po ostatnich rewizjach, dokonanych przez Oddział Walki z lichwą w magazynach szwelskich i po zabranii znacznej ilości obuwia w celu dokonania przez władze ekspertyzy, dla wykazania niesłusznych i nadmiernych cenników szwelskich, urzędowo stwierdzono, że kalkulacja szewska jest zbyt wygórowana i conajmniej lichwiarska. Ekspertyza wykazała na pewną ilość dokonanych sprzedaż kalkulacji w dniu 9 bm. że 25 proc. szweców uprawia lichwę. Jako charakterystyczny przykład przytaczamy fakt skierowania przez Urząd Walki z lichwą oskarżenia niejkiej Celińskiej, właścicielki sklepu obuwia Chmielna 2 do sądu dla spraw lichwiarskich. Celińska na parze obuwia według opinii ekspertów pobierała 14 milionów mk. za dużo. Dalsza ekspertyza przeprowadzona została w poniedziałek.

Sześć trylionów zysków.

Wyszło z druku sprawozdanie P. K. K. P. za rok 1923. Zostało ono wydrukowane w wielkiej drukarni i zawiera wielki tom dużego formatu o kilkuset stronicach, opatrzonej w kilkadziesiąt tablic rysunkowych. Bilans za rok 1923 wykazuje czysty zysk w kwocie marek polskich 6 031 374 655 219. Zysk ten podzielony został w myśl ustawy na fundusz rezerwowy, będące do dyspozycji Sejmu, a mianowicie na fundusz zapasowy — mkp. 79 374 655 219; w rezerwę specjalną mkp. 4 952 000 000 000; na fundusz emerytalny marek polskich 1 000 000 000 000. Emisja stworzona na pokrycie możliwych strat kursowych w razie spadku walut obcych i dewiz została zasiloną dodatkową rezerwą w kwocie marek polskich — 5 000 000 000 000, zaczerpniętą z dnnych zysków na rachunkach zagranicznych — nostro. Ponadto zarachowano na fundusz rezerwowy różnicę kursów, powstałe przy pożyczkach waloryzowanych. Mimo tych tak korzystnych wyników, koszty handlowe były w roku 1923 niższe, niż w latach poprzednich. Koszta te w latach 1921 — wynosiły 11 proc. zysków brutto i 13 proc. zysków netto, w r. 1922 — 8 proc. zysków brutto i 12 proc. zysków netto, zaś w roku 1923 wynosiły one 1,5 proc. zysków brutto i 7,6 proc. zysków netto. Czynności w cent. ali i po oddziałach zwiększyły się w roku 1923 przeciętnie o 120 proc., podczas, gdy zwiększenie personelu wynosiło 22 proc. Całą nadwyżkę roboty wykonano dzięki zwiększeniu wydajności pracy pracowników P. K. K. P. Jest to wyrazem zdrowej i zarazem oszczędnościowej gospodarki.

Wartość franka złotego

według ustalenia ministerstwa skarbu.

dnia 13 lutego	dnia 14 lutego
1.800.000 mkp.	1.800.000 mkp.

Giełda pieniężna.

Warszawa, dnia 13 2.

1-ga godzina popołudniu.

Dolar Stanów Zjedn.	9 310—9 300
Florety holenderskie	85 0—8 480
Franki belgijskie	864 1/2—862 7
Franki francuskie	4 48—422 5
Franki szwajcarskie	1 627—1 618 1/4
Funt angielski	40 420 000
Korony austriackie	121 5
Korony czeskie	267 5—255
Liry włoskie	406 1/4—406 5
Korony norweskje	
Korony duńskie	
Korony szwedzkie	
Dolary kanadyjskie	
Pozyczka złota	
Bon złoty	1 810—1 400
Miljonówka	
Pozyczka dolarowa	

Gdańsk, dnia 13 2.

Dolar	5,75
Marka polska	0,64
Przekazy na Warszawę	0,61

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.

Redaktor odpowiedzialny Ludwik Łydko.

